

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.
ve věci

žalobkyně: **K. E.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 6. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2018, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2018 rozhodla žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), že žalobkyni se snižuje od 8. 5. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 4. 4. 2018 je žalobkyně invalidní pro invaliditu I.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %.

Žaloba

2. V žalobě uvedla, že žalobou napadené rozhodnutí nepovažuje za správné. Posudek o invaliditě je podle žalobkyně v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména se závěrem MUDr. „X“. Její zdravotní stav není stabilizovaný, jak tvrdí posudek. Žalobkyně připomněla, že je ve IV. stádiu maligních generalizovaných nádorů a nadále je v paliativní péči, tedy v posledním stádiu onemocnění. Dále uvedla, že je závislá na lécích, které její nemoc udržují v určitých mezích. Uvedla, že podle laboratorních výsledků dochází k progresi nádorového onemocnění, jak ostatně vyplývá i z lékařské zprávy MUDr. „X“ ze dne 28. 6. 2018. Vedle toho žalobkyně namítla, že posudek z námitkového řízení nezohlednil žádné další nemoci, kterými trpí, ačkoliv byly posudkové komisi předloženy lékařské zprávy MUDr. „X“ z ORL, MUDr. „X“ z oční kliniky, a MUDr. „X“ z alergologie a imunologie. Dále uvedla, že dochází a léčí se na ortopedii u MUDr. „X“ a dvakrát do roka prodělává rehabilitace krční a hrudní páteře.
3. Žalobkyně dále uvedla, že při soudním řízení o nemajetkovou újmu bylo žalované ze strany soudkyně sděleno, že zdravotní stav žalobkyně byl velmi vážný. Žalovaná pak své odvolání stáhla a vyplatila jí požadovanou sumu za nemajetkovou újmu. Žalobkyně dále doplnila, že pracovní zátěž se jí nedoporučuje, neboť v březnu 2015 byla nucena nastoupit do zaměstnání, které skončilo v prosinci 2015. Její onemocnění v únoru 2016 vzplanulo a v dubnu 2016 se projevilo na scintigrafii.
4. Vedle toho žalobkyně namítala nedůstojné chování MUDr. „X“ při jednání o námitkách. Přišlo jí nedůstojné svlékat se před asistentkou do spodních kalhotek a lékařka jí zastrašovala slovy, že pokud podá žalobu, může odejít od soudu bez důchodu. Žalobkyně je přesvědčená, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobkyně posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Replika

6. V reakci na posudek zdravotního stavu, který si nechal soud vypracovat, žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s posouzením jejího zdravotního stavu. V posudkové komisi nezasedal lékař z oboru onkologie. Podotkla, že závěry posudku o tom, že se jedná o remisi, nekorespondují se závěrem její onkologické lékařky, že se jedná o paliativní péči ve IV. stádiu. Rovněž uvedla, že v posudku nebyly zhodnoceny nezvykle vysoké hodnoty TM CEA. Žalobkyně připomněla, že posudkem je jí doporučováno vyšetření osteoporózy, je tam hovořeno o syndromu bílého pláště a je jí doporučováno sledování zvýšeného krevního tlaku. K tomu žalobkyně doplnila, že zvýšení krevního tlaku může způsobit lék Femara. Dále podotkla, že dochází kvůli svému zhoršenému zdravotnímu stavu a tíživé finanční situaci k psychologovi. Vydrží pracovat maximálně 2 – 3 hodiny denně, avšak následná únava je neadekvátní odvedené práci. Doplnila, že třikrát denně cvičí rehabilitační cviky a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dále dochází na Univerzitu třetího věku, ačkoliv se poté dostavuje enormní únava. Zopakovala, že podle onkoložky se nemá vystavovat nadměrné fyzické zátěži.

Ústní jednání

7. Soud napadené rozhodnutí projednal podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud k přednostnímu projednání věci přistoupil, neboť žalobkyně doložila lékařskými zprávami, že byla nucena vyhledat pomoc psychiatra z důvodu tíživé finanční situace, přičemž zhoršení psychiky mělo mít vliv i na zhoršení jejího zdravotního stavu.
8. Žalobkyně při ústním jednání soudu plně odkázala na podanou žalobu a svá vyjádření a setrvala na svém názoru, že je nemocná, dochází na onkologii a bere léky, což je i v souladu se závěry MUDr. „X“.
9. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu poukázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a navrhla žalobu zamítnout.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé „s. ř. s.“, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákoněmu ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 6. 2. 2019 a doplněném dne 10. 4. 2019, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. „X“ pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 19. 6. 2018 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 4. 4. 2018 je správný. Oba lékaři tak dospěli k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddíl A., položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Podle § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
15. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
16. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
17. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
18. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně, který požaduje žalobkyně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 20. 6. 2018, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
19. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 19. 6. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nálezů dne 6. 2. 2019. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Konkrétně měla Posudková komise k dispozici i žalobkyní zmiňované lékařské zprávy MUDr. „X“ ze dne 10. 1. 2018, 23. 4. 2018, 28. 6. 2018 a 29. 4. 2016, MUDr. „X“ z ORL ze dne 12. 4. 2017, MUDr. „X“ z oftalmologie ze dne 11. 1. 2019 a MUDr. „X“ ze dne 11. 10. 2018. Nicméně pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně je nezbytné zjistit její zdravotní stav ke dni rozhodnutí žalované, tj. ke dni 20. 6. 2018, a proto k některým předloženým lékařským zprávám MUDr. „X“ ze dne 28. 6. 2018, MUDr. „X“ ze dne 11. 1. 2019 a MUDr. „X“ ze dne 11. 10. 2018 nelze v předmětném řízení přihlížet. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 20. 6. 2019 byl 35 %, což odpovídá I. stupni invalidity.

21. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddíl A., položce 1 písm. c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 35 % (rozmezí určené pro toto postižení je 35 % až 45 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., nebyla zvýšena.
22. Žalobkyně s posudkovým závěrem komise nesouhlasila. Domnívala se, že posudková komise bagatelizovala její zdravotní potíže, a podotkla, že v posudkové komisi nebyl přítomen odborník z onkologie, a v posudku nebyly zhodnoceny zhoršené výsledky TM CEA. V důsledku námitek žalobkyně ohledně neobjektivity a neúplnosti posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 6. 2. 2019 požádal soud o doplnění posudku a vysvětlení, proč nebyl při posuzování zdravotního stavu žalobkyně přítomen specialista onkolog. Posudková komise vydala dne 10. 4. 2019 doplňující posudek, v němž setrvala na svých závěrech uvedených v posudku ze dne 6. 2. 2019 a objasnila, že v Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem nikdy nebyl nasmlouván odborný lékař z oboru onkologie. Dlouhodobě již není odborný lékař z oboru onkologie nasmlouván ani u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze, neboť odešel do důchodu. Z těchto důvodů jsou onkologická onemocnění dlouhodobě zařazována do posudkové komise za účasti všeobecného internisty s atestací II. stupně, který je plně kompetentní zhodnotit z funkčního a klinického hlediska celkový zdravotní stav posuzovaných osob. Rovněž objasnila výsledky laboratorních onkomarkerů, kdy specifický onkomarker pro karcinom prsu (CA 15-3) je v normě.
23. Soud rovněž nemohl přisvědčit požadavku žalobkyně, aby její zdravotní stav byl posouzen její onkologickou lékařkou MUDr. „X“, neboť tato lékařka není posudkovou lékařkou.
24. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek a doplňující posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkazy v tomto přezkumném soudním řízení, byly vypracovány po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
25. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkoví lékaři žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně dospěli k závěru, že dosahuje 35 %, takže z této skutečnosti je patrné, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobkyně nesplnila podmínku invalidity III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70% míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

26. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
29. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 20. 6. 2018. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno, a proto k žalobkyní předloženým lékařským zprávám MUDr. „X“ ze dne 28. 6. 2018 a 8. 1. 2019, MUDr. „X“ ze dne 11. 1. 2019 a MUDr. „X“ ze dne 11. 10. 2018, nemohlo být přihlíženo. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 27. května 2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)